

ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΠΑΝΑ

ΤΑ

ΑΝΟΡΘΩΤΙΚΑ ΟΡΓΙΑ

ΦΡΙΚΗ, ΦΡΙΚΗ, ΦΡΙΚΗ!

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ „ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ“

ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 15

1911

ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΟΡΓΙΑ

Εὐχαριστῶ τὸν ἄγνωστον μὲν ἔμοι, ἀλλ' ἀκραϊνῆ, ὡς φαίνεται, καὶ φιλόμυσον πατριώτην, ὅστις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Υπόδουλος Ἑλλήν» καὶ ἔξ ἀφορμῆς τῆς πρὸς τὸν ποιητὴν κ. Ματσούκιαν ἐπιψηφισθησομένης συντάξεως εὐηρεστήθη νὰ λαλήσῃ τόσον συμπαθῶς, ἴσως δὲ καὶ περισσότερον τοῦ δέοντος, ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐν τιγὶ τῶν προλαβόντων τῆς «Ἐσπερινῆς» φύλλων.

Διαβεβαίω ὁμῶς τοῦτον, ὑποδείξαντα τὴν ἀνάγκην λήψεως ὁμοίου μέτρου καὶ δι' ἐμὲ, ὅτι αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πατρίδα μικραὶ μου ὑπηρεσίαι, ἃς παραδέχεται οὗτος, ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τῶν Τούρκων δι' ἔθνικους λόγους εἰς θάνατον καταδικη μου, ἣν ἔχει τὴν καλῶσύνην νὰ θεωρῆ ὡς τὸ πλῆττιμότερον παράσημον εἰς τὰ στήθη μου, ἃ ἦσαν τὸ μελανώτερον στίγμα εἰς τὴν ζωὴν μου, ἔαν ἀπεφάσιζον καὶ διὰ μιαν μὴν στιγμὴν νὰ δεχθῶ σύνταξιν εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν τὸ Κράτος ἡμῶν, ὅμοιον πρὸς ἀπηδαλίωτον σκάφος, ἐν ᾧ καὶ πλοίαρχοι καὶ πρῆρεις παραπαίουσιν ἐκ τῆς μέθης, διατρέχει τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων. Εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ὡς Μαινάδες λυσίκομοι ὀρχοῦνται τὸν κόρδακα τῆς καταστροφῆς τὰ ἀποσυνθετικώτερα τῶν στοιχείων, φρίττει δὲ τις ἀναλογιζόμενος τὶ πρῶτον τί δ' ὕστατον νάρθηδι μὴ χωρὶς νὰ ἀνορθωθῶσι τῆς κεφαλῆς του αἱ τρίχες. Καὶ ριπτόμενοι εἰς τὸν ὠκεανὸν τοῦ γενικοῦ αὐτοῦ γαλαγίου καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὰ Σόδομα τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἐρεϊπιῶν ἀποροῦμεν μὰ τὸν θεὸν τίνα νὰ πρωτοῦδαμεν σκελετὸν εἰδεχθῆ, ποῖα νὰ πρωτοατενίσωμεν ἀποτρόπαια ἔλθῃ τὴν κατακρουσῶσιν τοῦ Συντάγματος; Τὴν παραβίαν παντὸς γραπτοῦ καὶ ἄγραφου νόμου; Τὴν δίκην φθειριῶντος ὑποκαμίσου ἀστραπιαίαν μεταλλαγὴν γνομῶν καὶ ἐπισημῶν γραπτῶν ἀποφάσεων; Τὴν ἀγρυπτικώτερον ἐκμετάλλευσιν τῆς ἀντιθέτου λαϊκῆς γνώμης πρὸς ἴδιαν ἐπιτυχίαν τῶν ἀντιθέτων ἀποτελεσμάτων; Τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς ὡς σύμβολον ἐθνικῆς πίστεως ὀφειλομένης νὰ θεωρῆται Μυκεδονικῆς μας ἀμύνης; Τὴν εἰς τὸν διὰ πείνης θάνατον οἰκτρὰν ἐγκατάλειψιν τῶν γενναιοτέρων αὐτῆς ἡρώων, δι' οὓς ἄλλα Ἑθνη θὰ ἀνήγειρον ἀνδριάντας; Τὴν εἰς τοὺς σκοτεινότερους Ταρτάρους τῆς ὑπογείου Ἑλληνικῆς Βασιλῆς θηριώδη ἐγκάθειρξιν τῶν ὅσοι ἐσκέφθησαν νὰ μεταβοῦν ὡς διπλοαρχοὶ εἰς Μακεδονίαν, ἐν ἣ αἱ Βουλγαρικαὶ καὶ Ρωμουνικαὶ συμμοριαὶ καταπληκτικῶς πολλαπλασιάζονται; Τὸ γενιτσαρικότατον πνέσιμο τοῦ ἔτοιμοτάτου εἰς τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἰς τὸ δάκρυ καὶ εἰς τὸ αἷμα τῶν προαιωνίων τῆς Μεγαλοήσου μαρτύρων; Τὸ δίκην προβάτων πετοσκομῶν τῶν Ἀρχιερέων μας; Τὸ δι' ἀκίδων πυρροφλεγῶν ἄδύνηρότατον δακτυλοσούβλισμα τῶν Προξενικῶν ἡμῶν ὑπαλλήλων; Τὸ δίκην Τσιφούτηδων καὶ Ἀρκουδιαρέων κλωστοματόσημα τῆς Φυλῆς μας; Τὸ δίκην τροφίμων τοῦ Φωταερίου κατακουρέλιασμα τῆς τιμῆς τῶν παρθένων μας, τὰ ὅποια ἀμείβομεν μετ' ἡν βδελυρώτεράν καὶ ἀπόγον στάσιν μας, ἢ τὸν ἐνθουσιωδέστατον ἐναγκαλισμὸν τοῦ ὑπονομεύοντος καὶ Θρησκείαν καὶ

Πατρίδα και Γλώσσαν ὑποβολμαίου και ἀργυρωνήτου Μαλλιαρισμοῦ, τὴν χυδαιότεραν διαπόμπειν και τὴν ἄδικον παῦσιν τοῦ Μιστριώτη τοῦ μόνου γλωσσικοῦ μας πρῶτόμου και τὸν σατανικώτατον διορισμὸν εἰς τὴν θέσιν του ἐνὸς φιλολογικοῦ σαλιμπάγκου και ὑπόζου δολοφόνου τῆς γλώσσης;

Τί, ἐρωτῶμεν,τί, νὰ πρωτοκυττάξῃ τις ἐν τῇ ἐξόχῳ αὐτῇ Ἀνορθώσει και οἱ βορβορηνμοὶ τοῦ στομάχου του νὰ μὴ ὑπερβοῦν τὴν ἐνέργειαν και τῆς δραστηκωτέρας ἱπερακονάνας; Τὴν ἐν θριάμβῳ ἐπαναφορὰν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Ἀρχιμαλλιαροῦ γραμματέως του πρὸς ἀσεβέστατον ἐμπτυσμὸν ὑπάρχοντος εἰδικοῦ Νόμου και ἀπαγορευόντος τὸν διορισμὸν τοιούτων γλωσσολογῶν, ἢ τὸν διυθεραϊβώδη προβιβασμὸν τοῦ υἱοῦ τοῦ Δραγοῦμη, τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ διαμελιστοῦ τῆς Μακεδονίας, ὡς ἀπὸ βούλγαρον Δραγουμίρεφ καταγομένου, προβιβασμὸν, ὅστις ἐδόθη αὐτῷ ὡς ἀμοιβή, φαίνεται, τοῦτῃ μὲν τῆς ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεῖσης ἀνάνερου δολοφονίας κατὰ σπανίου ὄπλαρχηγοῦ μας, τοῦτο δὲ τῶν εἰς κοινὸν σκάνδαλον και ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Βενιζέλου διατυμπανισθειῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καταχρήσεών του, ὡς και τῆς γλωσσικῆς του δημοφροσύνης πρὸς τὸν καταμάλλιαρον και πρόεδρον τῆς Ζουρλόμανδυτέας «*Συντροφιάς*» ἀδελφόν του;

Ταῦτα ἢ τὸ φρικωδέστατον πάντων, τὴν μέχρι γῆδς προνομακίην ὑποστήριξιν τοῦ ὑπόπτου καταγωγῆς και προελεύσεως Ἀγακίδου, ὅστις ὄργανον τυφλὸν τοῦ Δραγοῦμη εἰσελθὼν πρὸ ἐξαστίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Γερογιάννη ἔσχισεν τὸν Μακεδονικὸν χάρτην τοῦ Χρυσόχου, εἰπὼν τὰς ἀληθομητοῦς ἐκεῖνας φράσεις ἐπαναληφθείσας και πρὸ αὐτοῦ τοῦ Δικαστηρίου. «*Ἡ Μακεδονία εἶνε διὰ τὴν Βουλγαρίαν*»; «*Ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μαλακίων τοῦ Μαλλιαρισμοῦ και ὄλων τῶν Σπανομαριῶν και ἀργιευνοῦχων τῆς Τέχνης ἐν κραιπάλῃ και ὀργισμῷ μετὰ τὴν γλωσσολογικὴν τοῦ Παλαμᾶ δμιλίαν ὀρηκῆσαι ἐξυλοκόπησεν ἀνηλεῶς τὸν θεολόγον Μελχισεδεκ ποδοκυλίσας συγχρόνως ἐν μέσσις Ἀθήναις και τὰ ὑπὸ μάλης κρατούμενα ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ὅτι Μακεδῶν οὗτος ἐτόλμα νὰ εἶναι κἀθαρολόγος*»; «*Ὅστις τῇ προστασίᾳ πάντοτε τοῦ Δραγοῦμη και τῶν περιεπόντων αὐτὸν ἐπισήμων τοῦ Κράτους ἐπέτυχε (φρίξαιτε!) νὰ διορίσῃ Ρωμοῦνον και μέλος τῆς Ρωμοουνικῆς προπαγάνδας διεμνηνέα (κατάσκοπον δηλαδὴ) τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ἐπιτευχθείσης ἰαγικώτατα και διὰ πλαστῶν ἀποδείξεων τῆς Ἑλληνικῆς του ἰθαγενείας*»; «*Ὅστις ἐλάβεν ἀνεξελέγκτως και ἄνευ οὐδενοῦ ἀποχωρῶντος λόγου τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διαδίδων και ἀπανταχοῦ ἐγκανχώμενος ὅτι τῷ ἐδόθησαν αὐταὶ πρὸς ἀποσιώπησιν μυστικῶν ὀργῶν τῆς Κυβερνήσεως*»; «*Ὅστις ἐτόλμησε νὰ προτείνῃ εἰς τὸν ὄπλαρχηγόν Γ. Μαρκόπουλον νὰ τὸν συστήσῃ πρὸς χρηματισμὸν εἰς Ρωμοουνικὴν προπαγάνδα*»; «*Ὅστις ὄπλαρχηγὸν τιμήσαντα τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα δὲν ἔπαινε ὑβρίζων και συκοφαντῶν ἀτιμώτατα*»; «*Ὅστις εἶχε κατὰλογον προνεγραμμένον, ἐν οἷς και τὸν εὐθαρσῆ βουλευτὴν Λακωνίας κ. Πατσουράκον και ὅστις θὰ παρέμενεν ἔτι ἐκτὸς τῶν φυλακῶν σεῖων τὴν μαγγούραν του, κατασκοπεύων και ἀπειλῶν, ἂν μὴ ἐξηγείροιντο φοβεραὶ αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἐκ Μακεδονίας γονέων, εἰς ὧν τὰ τεκνα παρεῖχεν οὗτος ἀλὰ φάμπρικα Χαττηχρήστου πλαστὰ ἀπολυτήρια τοῦ Τοτσίλειου Γυμνασίου*;

Μὲ ποια δὲ χρώματα νὰ ζωγραφῆσῃ τις, ποῖον χαρακτηρισμὸν νὰ δώσῃ και νὰ μὴ εἶναι οὗτος κατώτερος τοῦ βαρύτερου ἐγκλήματος εἰς τὴν πρᾶξιν ἐκείνην τῆς χρυσῆς Ἀνορθώσεως, καθ' ἣν συγκαλύπτοντ' ἐνόχως 100 χιλ. δραχμῶν

τοῦ ἐκ Ρόδου φιλοπάτριδος Ἰωάννου Καζούλη, αἵτινες ἐδόθησαν πρὸ ὀκταμηνίας δι' ἀγορὰν ἐνὸς πολεμικοῦ ἀεροπλοίου, κατὰκείναι δὲ πρὸ ἔτους εἰς τὸ χρονοντούλακον τοῦ εἰδικοῦ ὑπουργείου αἱ ἐπαγγελιημέναι ἐπιστολαὶ καὶ αἰτήσεις πρὸς τὸν ἀκραιφνεστάτον πατριώτην καὶ πρῶτον βουλευτήν. Ἀττικῆς κ. Γ. Καπετανάκη, ὅπως μεσολαβήσῃ οὗτος πατριῶτῃ Ἕλλην. Κυβερνήσει ἐκ μέρους μεγάλου ἐφευρέτου πολεμικῶν καὶ τῶν τελειότερων ἀεροπλάνων, οὗ τὴν πατρίδα καὶ τὸνομα, ἐνεκεν ἔθνικῆς ἀποσιωπῆς ἀνάγκης, ὑποσχομένου ἐν τούτοις μὲ ἐλαχίστην δαπάνην καὶ εἰς βραχυτάτον χρόνον νὰ ἐκγυμνάσῃ τοὺς ἡμετέρους ἀξιωματικούς μόνον ἐν Ἑλλάδι διὰ φυσιολογικούς λόγους καὶ ὀλίγους ἐκ τῶν πολλῶν δυναμικῶν νὰ ἀσκηθῶσιν οὕτως, ὥστε ἐν ὥρᾳ πολέμου νὰ ἐπέφερον ταῦτα πανωλεθρίαν εἰς τὸν ἐσπερημένον τοιοῦτων γειτονικόν μας ἐχθρόν; Πῶς περιεφρονήθη παρακαλῶ, τοιαύτη τις δύναμις, ἥτις ἐρευγομένη κερανοῦς καὶ μύθρους ἐξ οὐρανοῦ καὶ ὡς ἐκ τῶν χειρῶν αἰθερίας τινος Νεμέσεως, δὲ ἐξησφάλιζε τὴν νίκην εἰς τὰ ἡμέτερα ὄπλα, δὲν θ' ἀπωδύρετο δ' ὡς γραΐδιον ἡ Κυβέρνησις σήμερον;

Εἰς τοιαύτας ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ ἄς, ἂν δὲν καλέσῃ τις προδοσίαν, ἀγνωθὸς πᾶς νὰ τὰς ὀνομάσῃ, τίνα δικαιολογίαν φέρουσιν οἱ τὰ πάντα σοφιστικῶς τε καὶ ἡλιθίως νὰ δικαιολογῶσι ζητοῦντες;

* *

Ἄλλὰ ποῦ ἐρωτῶ ποῦ νὰ ῥίψῃ τις βλέμμα καὶ νὰ μὴ ἀτενίσῃ χάος καὶ ἄβυσσον ἠθικῆς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἀπωλείας; Ἐρωτῶ ταῖς ἀποκρημάτικαις καραμουζαῖς τοῦ Κυβεργητικοῦ τύπου, αἵτινες μὲ ὕβριν ἀκριβοπληρωμένου ὀργανατζῆ καὶ μὲ μανίαν οἰστορηλάτουμένου δερβίσι διαλαλοῦσι τοὺς ἄθλους τῶν συμπολιτευομένων Κρονίων. Ἐρωτῶ τὰ ἀρτυρομένα ταῦτα μαγανοπήγαδα τοῦ Λεσχιδείου μπουκάματος καὶ τῆς παντοειδοῦς ρουσφετολογίας, αἵτινα μὲ Βαγνέριον ἐνοργάνωσιν χιλίων αἰοιδῶν τοῦ Μαΐου ψάλλουσι τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον εἰς τὸν ἡμίθεον τοῦ Θεοῦ διὰ τὸ γενναῖον ἐσκοῦμισμα τοῦ ἐνωτικομανοῦς Γεωργίου (*). Εἰς τὸν μεγαλοσταυροῦχόν τῆς Ἀγγλικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης. Εἰς τὸν ἀντιδυναστικώτατον μὲν ἐπαναστάτην, φιλοβασιλικώτατον δὲ Πρωθυπουργόν. Εἰς τὸν διὰ τὸν ἐπαγγελίῳ τῆς Συντακτικῆς ἀνεληθόντα εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ μετὰ τὸ δέσιμον τοῦ γαιδάρου μας εἰς τὴν Ἀναθεωρητικὴν δίκην αἰλούρου μεταπηδήσαντα. Εἰς τὸν Σταμπούλωφ καὶ Βαλδὲκ Ρουσόφ καὶ Βίσμαρκ καὶ Κρόμβελ τῆς Ἑλλάδος τὸν διὰ τῆς κυκλοπέου αὐτοῦ πυγμῆς κάθε ἐξέχον καὶ ὑψηλὸν ἀγερώχως καταπατάξαντα! Εἰς τὸν κηρύσσοντα πρὸς διετίας ἐκ Κρήτης— Ἄν' γίνωσιν ἐκλογαὶ ἐν Ἑλλάδι, δὲ ἀποστειλῶ ἀφενέτως τοὺς Κρητὰς μου βουλευτὰς, οὐδεμίαν δὲ ἀνθρωπίνην δύναμιν διὰ δυναθῆν νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ, σήμερον δὲ κλωτσομπατηθὸν γὰ ἐκδιώξῃ αὐτοὺς πειρώμενον. Ἐρωτῶ ταῖς 320 μαρμολέταις τῆς δεξιᾶς πτέρυγος τῆς Βουλῆς, αἵτινες ἀ-

(*) Ποία ἡ λυσσόδης προσπάθεια τοῦ Βενιζέλου πρὸς ματαίωσιν τῆς ἐνώσεως μανθάνει τις ἐκ τῆς ἐν τῇ Κιτρίνῃ Βίβλῳ τῆς Γαλλίας δημοσιευθείσης ἐπισήμου ἐπιστολῆς τοῦ Πριγκίπου πρὸς τὸν Κλεμανσὸ καὶ ἣν εὕρισκει τις ἐν τῇ 92 σελ. τοῦ περιοριστάτου ἱστορικοῦ συγγράμματος, «Κρητικαὶ Σελίδες» τοῦ ἐκραιφνοῦς καὶ σοφοῦ πατριώτου πρῶτον Ὑπουργοῦ ἐν Κρήτῃ καὶ νῦν ἐπαναστάτου κ. Στ. Παπαδάκη. Ἀπορούμεν δὲ πῶς ὁ εὐφροσύνης κ. Πῶπ δὲν ἐδημοσίευσεν ταύτην ἐν ταῖς «Ἀθήναις» ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἐπισημιωτέραν σφραγίδα τῶν ἰδεῶν τοῦ Πριγκίπου, ἀλλ' ἠθέλησε νὰ ἐπαναληφθῶσιν αὐταὶ ἐν νέῃ συνεντεύξει, ἥτις πρὸς ἐκπληξὴν τῶν γνωστοζόντων τὰ πράγματα διεψεύσθη ὑπὸ ἀνοήτους ἀνάγκης καὶ βίας.

μίμητοι καὶ πρωτοφανεῖς εἰς τὸ κροκοδείλιον γοργοπέτασμα τοῦ ξεροῦ των καὶ τὰ καρναγίδεα αὐτῶν παλαμάκια, κινουῦνται ἀσυνείδητος καὶ ὡς ὑπνωτισμένα ὑστεροπαθῆ γύναια, διὰ τοῦ ταχυδακτυλοφυγικοῦ νήματος τοῦ ἀνδρειακιστοῦ ἀρχηγοῦ των. Ἐρωτῶ τὰ γαισοποτισμένα λαϊκά τυφλοκούταβα τῆς φρενοπλήκτου προκαταλήψεως, τὰ ὁποῖα ἐλπίζοντα καὶ αἰωνίως ἐλπίζοντα ἀπὸ τῆς ψευδοῦς αὐτῆς Ἀνορθώσεως μὲ κἀμουνὶν νὰ ἐνθυμοῦμαι τὸ Ἱταλικὸν δίστιχον.

Chi vive sperando

Muore cacando.....

«Ὅστις ζῆ ἐλπίζων ἀποθνήσκει χ.....»

Ἐρωτῶ πάντας τούτους, πότε ἄλλοτε εἶδον ἀλυσσοδενομένην βασιβοῦσοικικῶς τὴν σεμνήν καὶ ἰσόθεον Θέμιδα, ξεκοιλιαζομένην ἀνάνδρως τὴν ἀγίαν Δικαιοσύνην, πρὸ τῆς ὁποίας καὶ θεοὶ καὶ στέμματα καὶ θεοὶ ὑποτάσσονται, ὅταν ἐρχονται μὲ ἵπποποτάμεια πέλαγα νὰ πιέσωσιν εἰς τὸν ἀποπνικτικὸν στρόφαλον τῆς κανιβαλικῆς καταδικῆς ἓνα ἐντιμότερον ἀξιοματικόν, διότι ἐν τῷ μεγαλοϊδεατικῶς ἀτέκτω καὶ τιμωρῷ αὐτοῦ χαρακτήρι θέλων νὰ σώσῃ ἠθικῶς καὶ οικονομικῶς τὴν Πατρίδα ἐσκέφθη ν' ἀποκαλύρῃ τὰ αἴσχη τοῦ Στόλου, νὰ θέσωσιν ἐκποδὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἠθώωσαν παγγυρικῶς ὅλα τῆς χώρας τὰ δικαστήρια καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ἱεροεξαστατικῆς φύσεως στρατιωτικὸν συμβούλιον;

Πότε ἄλλοτε ἀνεσκολοπίσθη ὑβριστικώτερον τὸ ἀνθρώπινον δίκαιον ἢ ὅταν ὑπὸ τῆς τυφλῆς πολλάκις ὁρμῆς τῆς Ἐπαναστάσεως ἀδικηθέντες ἀξιοματικοὶ ζητήσαντες ἀπαλογηθῶσι πρὸ τοῦ δικαστηρίου εἶδον ἀφαιρούμενον ἀπ' αὐτῶν τὸ στοιχειώδεστον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου—τὴν ἠθικὴν υπεραπολογίαν—διότι τοῦτο, λέγει, ἐπέβαλε τὸ πολιτικὸν τῆς συμφέρον κατὰ τὴν φρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως;

Ποῖοι Ζουλοῦ, ποῖοι Βεγγάζιοι, ποῖοι Κάφροι θὰ ἠδύναντο νὰ σκεφθῶσιν ἀδικοτέτερον, ἀπολυταρχικώτερον, ἰδιοτελέστερον;

Πότε ἄλλοτε Ἐπουργοὶ, ἀποδειγθέντες δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἐπίτιμα μέλη καὶ ἠθικοὶ πάτρωνες τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Μαλλιαρῶν, οἵτινες ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἄθεοι καὶ διαφθορεῖς τῶν ἠθῶν ἀπεδείχθησαν, πλὴν ἐνδὸς τὸ πολὺ ἢ δύο, ὅλα τὰ φιλολογικὰ ἡμῶν κούτσουρα παρασημοφορήσαντες καὶ ἀπροκάλυπτοι ὑποστηρίζεται τῶν Μενάρδων γενόμενοι παρέμειναν ἀτιμώρητοι εἰς τὰς θέσεις των κλασσανεζίζομενοι ἐν ὁδοῖς καὶ ἐν κοινοβουλίοις, κοκορευόμενοι πρὸς περιφρόνησιν τῶν ὀλίγων ἡμῶν σοφῶν καὶ τῆς κοινῆς ἅμα γνώμης;

Πότε ἄλλοτε συνεχύθησαν τοσοῦτον σατανικῶς καὶ στρεψιμαδεῖως τὰ πράγματα ὑπὸ τῶν Προέδρων τῆς Κυβερνήσεως, καθαρολόγων μὲν κατ' ἀνάγκην καὶ ἐν τῷ φαίνεσθαι, μαλλιαροφίλων δὲ κατὰ βῆθος, ὥστε ἐν πλήρει αὐτῶν ἐπιγνώσει ὅτι ὑπὸ τὸν μυροβόλον καὶ γνήσιον χιτῶνα τοῦ Δημοτικισμοῦ, καὶ τούτου ἐν τῇ πύκσει, κρύπτεται ἡ ἀπαισιόμορφος τοῦ Μαλλιαρισμοῦ Μούμια, ὑπὸ τοῖς φιλολογικῶς ἀνδριάντας τῶν Σολωμῶν, τῶν Βαλαωριτῶν, τῶν Παράσχων τὰ τυρογόνα σκαθάρια τῆς Μούσης καὶ τὰ βουρκοπνευστὰ βρεκεκῆ τῶν πολυειδῶν Παλαμάδων, νὰ ὑπερμύνεται δῆθεν τῆς δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης ὡς ἐγκλεισθῆς τὸν πλείστον πνευματικὸν θησαυρὸν μας;

Πότε ἄλλοτε Ἐπουργοὶ καὶ φορεῖς ἐπιβητόρων, ὧν αἱ ἐν ἐπιγνώσει μαλλιαροὶ θυγατέρες συνεργάζοντ' ἐν τῷ «Νουμᾷ» τῷ κοπροβρίθοντι αὐτῷ φύλλῳ, καὶ χρήμασιν ὧν ἀπεστάλησαν σκοπίμως δημοσιογράφοι εἰς Αἴγυπτον πρὸς καταχθονιωτάτην καὶ διὰ Μεφιστοφιλικατῶν μαγγανισμῶν Ξυλοσόφου καὶ ψευδορη-

πορικῆς ἐπιδείξεως ὑπονούμεσιν, πότε ἄλλοτε, λέγω, Ὑπουργοὶ καὶ δὴ ἐν χρυσῷ καὶ βύσσῳ καὶ ἐν σισύραις ἐγκεκρόδημένοι, ἀπὸ δὲ τῶν αὐτοκινήτων αὐτῶν ὡσπερ Ἱέρωνες ἐποχοῦμενοι, κατεδέχθησαν νὰ παραβιάσωσι τὸσον ἀυστοδίως τοὺς τελωνεακοῦς ἄνομους, ὡστεἴνευ τοῦ ἐλαχίστου διαμοῦ πολιτικώτατα σκέπη καὶ ἡγεμονικοῦ ὄμβρου πολυτελέστατα ἀντικείμενα νὰ μεταφέρωσιν ἐκ τῆς ξένης, περιφρονούντες συνάμα καὶ τὴν τὸσον εὐτυχῶς προηγημένην ἐγγώριον βιομηχανίαν;

Κατὰ τί, ἐρωτῶ, διαφέρουσιν αἱ πράξεις αὗται ἀπὸ τὰ κοσμοεξάκουστα ἄθλα τοῦ Ἀϊζουλίνου, τοῦ Τσουλιῆ καὶ τοῦ Τζάγκατζη καὶ κατὰ πόσον εἶνε ἐνοχώτεροι τούτων οἱ τελευταῖοι χουρσάροι καὶ Ἀλγερίνοι λαθρέμποροι;

Πότε ἄλλοτε ἔλαβον γῶραν τὰ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» καταγγελλόμενα ὄργια τοῦ τέως Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ εὐνοουμένου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄτιμα μετ' ἄλλων τοιούτων ἐξηνάγκασαν αὐτὸν εἰς παραίτησιν; Πότε ἄλλοτε διεσαλισθησαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ κατέληξαν τοὺς ἀκούσαντας τὰ εἰς βάρος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διαλαληθέντα καὶ ἄτιμα ὑπὸ τῶν ἀπτοῦτων Βουλευτῶν Γκαλιβῆ καὶ Κουλουμβάκη **Ἡλιογαβάλεια** ἄνομώσθησαν; ὄργια;

Πότε ἄλλοτε ἡ Παιδεία, καὶ δὴ ἡ κατωτέρα τοιαύτη, ἦτις τῆς ἠθικῆς ἀποστάσεως ἐνὸς Ἐθνους τὸν θεμέλιον ἀποτελεῖ λίθον καὶ πρὸς ἣν ἐστειρίφισαν πάντες οἱ ἀναμορφωταὶ τῶν Λαῶν; πότε ἄλλοτε ἐδέχθη τοιαῦτα ραπισματα ὡστε ἀντὶ ἐσπευμένης μετακλήσεως ὄργανα τῆς ταύτης ἀπὸ τῆς χώρας ἐκαίνης ἦτις ἀνέδειξε μεγάλην τὴν Γερμανίαν καὶ προπαρασκεύασε τὴν κατὰ τῶν γαλλικῶν στρατιῶν περιφανῆ αὐτῆς νίκην, ἀντὶ τῆς ἀπὸ μεσοῦντος ἤδη Αὐγούστου τακτικῆς τῶν μαθημάτων ἐνάξεως νὰ διανύωμεν τὸν Νοεμβρίου ἤδη καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Βαρβακείου ὡσπερ ποίμνιον ἄνευ μάνδρας νὰ μένωσιν ἐκτός στέγης τυφλοῦμενοι, ἀπελπίζοντες, φυγοπονοῦντες, διαφθειρόμενοι;

Πότε ἄλλοτε καὶ εἰς τὴν ἀσχετοτέραν φανλοκρατίαν εἰς μὲν τὸν φιλήσυγον Ἀθηναϊκὸν λαὸν ἀπετραπῆ ἡ ἐν τῇ πόλει νομοταγῆς διαδήλωσις τοῦ αἰσθηματός του, ἐπετραπῆ δ' εἰς ἑκατὸ κομμυροφόρος νὰ τρομοκρατήσωσι τὰς Ἀθήνας ὑψοῦντες περιστροφὰ κατ' ἀγαθῶν πολιτῶν καὶ αὐτοὶ μὲν μηδαμῶς τιμωρούμενοι, οἱ δὲ σπεύσαντες εἰς βοήθειαν φυλακίζομενοι, δερόμενοι, κακοχώμενοι, ἐξοριζόμενοι;

Πότε ἄλλοτε, γλωσσοφορμισμένε καὶ θέλων ναῦταπατάσαι Λαέ, Λαέ ποῦ ἀπετυφλώθης πρὸ τοῦ φέγγους τῆς Ἀληθείας καὶ σοῦ ἀρέσει νὰ πασπατεύης εἰς τὴν τύκτα τοῦ Ψεύδους, εἰς τὰς ἀμάρας τῆς Πλάνης καὶ εἰς τὸ τρύπιο πιδάρι τῆς ἀπραγματοποιήτου Ἐλπίδος, πότε ἄλλοτε παρηγκωνίσθησαν αἱ πρῶται πνευματικαὶ ἡμῶν κορυφαί, ἐποτίσθη δηλητήριον ὡς ὑπὸ θερμανθείσης ἐλίδνης ἡ καλυτέρα μερὶς τοῦ Τύπου ἢ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις καὶ πάσῃ θυσίᾳ ὑποστηρίξασα τὴν Ἐπανάστασιν καὶ τοὺς δολίους τῆς Πλαστογράφου καὶ περιεπύχθησαν εἰς βοργιώδη συνασπισμὸν τὰ ἀπὸ χαρακτῆρος καὶ ἥθους καὶ πολιτικῶν πεποιθήσεων στοργγυλώτερα τοῦ Τύπου μηδενικά καὶ ἐνεθρογίσθησαν ὡς Ἀγάδες Ἀξιώτικοι εἰς τοὺς βουλευτικούς θώκους ὅλοι οἱ Μυριανθοῦσαι καὶ Σακουλέδες τῆς νομοθετικῆς μεγαλοφυΐας καὶ τῆς ἀλὰ Κοιτισιώτην ἐ κόμπανι κοινοβουλευτικῆς ἐγκαθητοποιήσεως;

Πότε ἄλλοτε ἐκουρειασθῆ ἡ στρατιωτικὴ τιμὴ τῶν ἀξιοματικῶν περισσότερον, διεσύρθη ἡ ὑπόληψις καὶ ὁ ἀνδρισμὸς τῶν; ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν βλέπω πλέον τῆς ὑπάρξεώς τῶν τὸν λόγον, ὅταν τὸ μὲν πρῶτόκολλον τούτων, ἐν ᾧ ἀναγράφ-

φεται ως κύριον ἄρθρον ἢ ἀνάγκη τῆς ὑπὸ στρατιωτικῶν μόνον διευθύνσεως τῶν πολεμικῶν ἡμῶν ὑπουργείων παράπέμπεται εἰς τὸ σαρδελλοπωλεῖον τοῦ Μπακατσούλα, ὃ δὲ ἐπίσημος τῆς Ἐπαναστάσεως χάρις, ὄν ὑπέγραψαν μὲ τῆς τιμῆς των τὸν λόγον πάντες σχεδὸν οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιοματικοὶ περὶ τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Διοικητοῦ ἢ Ἐπιτεωρητοῦ τοῦ Στρατοῦ (διαφορὰ λέξεων διὰ τὸ Ρωμαίικο) παρεπέμφθη, καὶ οὗτος εἰς τοῦ ἑκατοστοῦ ἀριθμοῦ τὸν εὐδδέστατον κάλαδον;...

Πότε ἄλλοτε ἔγρονθοκοπήθησαν, ἐξημελιώθησαν καὶ ἐπαύθησαν αἱ πρῶται πολεμικαὶ ἡμῶν δόξαι, αἱ μόναι λευκαὶ, σελίδες εἰς τὴν κατάμαυρον τοῦ 97 ἱστορίας, χωρὶς ὃ γοιμαροειδῆς ἑλληνικὸς λαὸς νὰ τὸ χαμπαρίση, διότι, εὐορκοὶ οὗτοι, τηρηταὶ τοῦ καθήκοντος, ἀπεκάλυψαν κατὰχρήσεις φρικῶδεις καὶ πρῶξεις ἀνθεθνικὰς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Στόλου, εἰς ἃς ἐνείχοντο οἱ τάνάτατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας κατέχοντες;

Πότε ἄλλοτε στρατιωτικὰ ποιήματα εὐσυνειδητότατα φιλοτεχνηθέντα, ὑπὸ δὲ τῶν εἰδικῶν στρατιωτικῶν τε καὶ μὴ, τυχόντα τῆς θερμοτέρας ἐγκρίσεως καὶ μέλλοντα νάντικαταστήσασαι ταῖς «Ἀνδριάναις» καὶ ταῖς «Νέαις γυναικας» καὶ τὰ «Τραγούδια τῆς κρεβατοκάμαρας», καὶ ὅλα τῆς παρισινής βοντεβλικῆς ρυπαρογραφίας τὰ πορνικὰ ἀποβράσματα, δι' ὧν τρέφεται δυστυγῶς ἔτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἑλληνος στρατιώτου καὶ οἱ παρ' ἡμῖν δὲ ψευτολογάδες ἐπεθύμουν νὰ τρέφεται, ἐνῶ πρὸς αἰσχρὰς ἡμῶν καὶ ὄνειδος ὁ Βουλγαρικὸς καὶ Ρουμουνικὸς στρατὸς καὶ ὁ Τουρκικὸς αὐτὸς ἔτι ἔχουν τὰ Τυρταϊώτερα τῶν θουρίων, πότε ἄλλοτε, λέγω, τοιαῦτα ποιήματα ὑποβλήθησαν εἰς τὸ στρατιωτικὸν ὑπουργεῖον πρὸς ἐκδοσιν καὶ διανομὴν εἰς τὸ στρατεύμα ἔσχον τοιαύτην ὑποδοχὴν, ὥστε οὐ μόνον δὲν ἐξεδόθησαν, οὐ μόνον ὁ στρατὸς μίᾳ μένει τυφλὸς μέχρι σήμερον ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως, ἀλλ' ὑπερ ἀπίστευτον, καὶ ἐξηφανίσθησαν ἔτι τοῦ μὲν π ρ ω θ υ π ο υ ρ γ ο ὕ παραπέμποντος εἰς τὸν π ρ ω σ ο π ἄ ρ χ η ν, τοῦ π ρ ω σ ο π ἄ ρ χ ο υ εἰς τὸν π ρ ω θ υ π ο υ ρ γ ο ὕ, τοῦτου εἰς τὸν Μ α ρ κ α ν τ ω γ ἄ κ η ν, αὐτοῦ εἰς τὸν θ υ ρ ω ρ ὶ ο ν του καὶ τοῦ θ υ ρ ω ρ ο ὕ πάλιν εἰς τὴν θείαν καὶ χαριτωμένην Ἀ ν ὀ ρ θ ω σ ι ν;

* *

Ἄλλὰ μὴ εἶνε ταῦτα μόνον; Μὴ ἢ ἀπειρία τῶν χολερικῶν μικροβίων, ἅτινα αἰωροῦνται ὑπεράνω ἀτάφων καὶ δυσόσμων πτωμάτων ἐξισοῦται πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δυσωδῶν πράξεων τῆς αἰσχροτέρας συναλλαγῆς; τῆς ἐγκληματικωτέρας ὀλιγωρίας, τῆς ἀντεθνικωτέρας ὑπονομιέσεως; Μὴ εἰς τὸν μυρίων πολιτικῶν ἀποχρώσεων, τῶν μυρίων ἠνθικῶν ἐρπυσμῶν, τῶν ὀσχοινοβατικῆς ἐπιδείξεως γελοίων ψευδοπατριωτικῶν ἀναρρηγῆσεων μυσσάρδον αὐτὸν χαμπαλέοντα, ὅστις καλεῖται Ἀνόρθωσις δὲν μετεβλήθη τὸ Πανεπιστήμιον, ὃ ἱερὸς οὗτος σηκὸς τῶν γραμμάτων, εἰς τὸν εὐώνυμον οἶκον τῆς περιβόητου Ἀρχόντως, ὅπου ἔκει μὲν ἐμιορῶντο χατιρικῶς εἰς τοὺς φίλους αἱ σπάνια τῆς νυχτὸς ἀπολαύσεις; ἐδῶ δὲ δίκην κολλύβων ἐθνικῆς κηδείας αἱ καθηγητικαὶ καλεκτορικαὶ θέσεις ἀπὸ μαρμαδάδες σὲ ἀνεήρους καὶ ἀπὸ ἀνεψαῖς σὲ κουμπάρους;

Μὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς χρυσῆς αὐτῆς Ἀνορθώσεως δὲν ἠγοράσθησαν οἱ ἀνθηρακες τῶν πολεμικῶν μας εἰς διπλάσιαν τιμὴν καὶ εἰς δευτέραν ποιότητα, ὅταν δὲ ἐξηγήθη ὃ λόγος ἐν τῇ Βουλῇ, ἢ εἶχε τὴν ἀναίδειαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ προφανισθῇ ἄγνοια καὶ παραγμάτων καὶ νόμων, ἐν ᾧ καὶ εἰς τὸν τελευταῖον πεταλωτὴν δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἄγνοια τούτων;